A°. 1838. № 61.

DINGSDAG, DEN 31sten JULIJ.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Administrative Policie.

De Passage aan de hoek van de *Watermolen-* en *Heerenstraten* te rekenen van HEDEN den 31sten Julij, gedurende eenigen tijd, ter zake van noodige reparatien, voor Rij- en andere Voertuigen zullende afgesloten zijn, wordt hiervan aan de daarbij belanghebbenden kennis gegeven.

Paramaribo, den 31 Julij 1838.
De Eerste Assistent ten Burele van den Procureur Generaal,
Chs. LIONARONS.

Buitenlandsche Berigten.

UITTREKSEL uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 5 Junij 1838.

Duitsche Berigten.

BERLIJN, 5 Junij.

De voorvallen in Belgie, en de gemoederen opwinding in het Groothertogdom Luxemburg zijn allezins geschikt om de oplettendheid der bondsvergadering tot zich te trekken. Intusschen mag men vooraf zich verzekerd houden, dat de zoogenaamde *patriotsche* opwellingen der Belgen als zeepbellen barsten zullen. De goede Belgische *patriotten* moesten toch wel bedenken, dat zij niet slechts tegen Holland en de Duitsche bondsvergadering, maar zelfs tegen de bemoeijingen der Londensche conferentie — der groote mogendheden van Europa — in het strijdperk willen treden, en zulks wel met de wapenen in de vuist, en dat hunne verklaring van *zich zelven te zullen helpen*, door de *tegenwoordige* Europesche politiek, die de instandhouding van den algemeenen vrede [illegible] beoogt, slechts kan veroordeeld worden. Men gevoelt waarlijk de verzoeking, regt hartelijk te lagchen over het *patriottismus*, hetwelk de bewoners der provincie Luxemburg thans aangevuurd is, en hetwelk zoo verre alle spoor bijster slaat, dat het deze provincie, onder Frankrijks schild, zich tot een onafhankelijken staat wil doen verklaren. Frankrijk zal er wel dubbel op toezien, alvorens het dus opgedragene protectoraat der provincie Luxemburg aan te nemen. Want wel [illegible] mag men beweren, dat niemand de [illegible] en instandhouding van den Europeschen vrede meer wenscht en meer poogt te [illegible] dan juist Koning Lodewyk Philips. Ook Leopold, Koning der Belgen is te [illegible] van de tegenwoordige volksbewegingen in Belgie goed te keuren. Koning Leopold is door den wil der Europesche groote mogendheden op den Belgischen troon gezet, en hij waarlijk wel niet beproeven, zich aan het ten uitvoer leggen van een met de groote Europesche mogendheden den 15den November 1831 gesloten traktaat te onttrekken. Overigens achten wij het geheel overbodig, nogmaals aan te merken, dat de Duitsche bondsvergadering den strategischen uithoek der bondsvesting Luxemburg als Duitsch grondgebied zal weten te handhaven.

— Het stoomschip *Nicolaas I*, Kapt. Stahl met 132 passagiers en 33 man equipage aan boord, is op deszelfs reis van Petersburg en Travemunde in den nacht van 31 Mei, omstreeks half twaalf ure, niet ver van Groot Klütz [illegible] eene mijl van de Travemunder reede, in brand geraakt. Zie hier de nadere bijzonderheden van dat ongelukkige voorval, zoo als dezelve langs verschillende wegen zijn medegedeeld: »De reis van Petersburg had bij het fraaiste weder plaats. Gisteren ochtend (30 Mei) werd de brievenmaal bij Rugen afgegeven. Des avonds omstreeks 11 ure, toen reeds alle dames en kinderen derzelver slaapplaatsen hadden betrokken, doch de heeren nog aan den avondmaaltijd of de speeltafel gezeten waren, hoorde men de noodkreet: *Er is brand in het schip!* Spoedig daarna ontwaarde men dan ook rook en vonken uit het ruim, waar de stookkamer is, opstijgen. Kapt. Stahl, die zijne tegenwoordigheid van geest niet verloor, maakte van de nog werkende kracht der machines gebruik, om het land te bereiken, en deed slechts met brandspuiten water in de vlammen werpen; want door de machines te laten stilstaan en de stoomspuiten te bezigen, zouden, bij gemis van het benoodigde gerei booten en de daardoor ontstane verwarring, misschien al de aan boord zich bevonden hebbende personen in de vlammen of de golven hunnen dood hebben gevonden. De brand sloeg derwijze snel voort, dat men ter naauwernood den tijd had om het schip nabij Klütz, omtrent 100 schreden van het land, op het strand te zetten. Behalve de 33 man equipage waren 132 passagiers en 11 rijtuigen aan boord. De angst en verwarring had nu den hoogsten top bereikt: ieder wilde het eerst gered worden; verscheiden reisigers sprongen in het water, andere wilden met geweld de boot losmaken, die bij deze poging brak. Alle aanwezigen zijn intusschen gered, op vijf na, die vermist worden, te weten een zeker heer van Golowkoff (of Golowin) en een bediende van den Russischen kabinets-koerier Markeloff (beide lijken, zegt men, zijn reeds aangespoeld), voorts een zekere heer Meijer, chef van eene suikerfabrijk des Heeren Baird te Petersburg, benevens twee man der equipage. Van de 11 reiskoetsen heeft men twee in zee geworpen, de andere zijn verbrand, als ook een groot gedeelte der passagiers-goederen. Ook het postvalies en de depeches van drie koeriers heeft men niet kunnen redden. Van blinkende munt moet zich slechts een vat goud aan boord hebben gevonden, hetwelk men echter hoopt terug te zullen erlangen. Kapt. Stahl, die slechts op de redding der passagiers was bedacht, heeft ook van zijne goederen niets behouden. De meeste passagiers zijn blootshoofds en barrevoets te Travemunde aangekomen. Het schip is gelijk met het water afgebrand; men is thans bezig uit den romp nog te redden wat mogelijk is. Het vaartuig is te Londen geassureerd.

MINISTERS.

Het is een ongelukkig gevolg van eene onvermijdelijke kwaal, als men zich met theorien over staats- en volkenregt heeft bezig gehouden, die theorien te willen in praktijk brengen of gebragt zien, het koste wat het wille, en zonder in achtneming van denkwijze, zeden en gewoonten van een volk. Even [illegible] de [illegible] van een volk op alle punten der aardbodems gelijk ware, als of alle zeden en gebruiken dadelijk te plooijen waren naar nieuwe instellingen. Het zal intusschen altijd door de ondervinding als waarheid bevestigd worden, dat wetten geene duurzaamheid van [illegible], maar de uitvloeisels van zeden en gewoonten behooren te zijn, indien deze behoorlijk en gewillig nageleefd zullen worden, en wortelen zullen in de harten der bevolking. Van daar die gedurige twistredenen over het al of niet constitutionele van den regeringsvorm; een regeringsvorm dien men gaarne overal zag aangenomen, ofschoon het ligtelijk bewijsbaar is, dat die regeringsvorm geenszins voor alle staten van het beschaafd Europa gezegend wezen zou, of als een zegen zou worden beschouwd: wij zeggen niet door enkele belanghebbenden, maar door het gros der bevolking, zelfs door de bloem der Natie niet. In ons land, alwaar eene grondwet de regten der souvereiniteit heeft omschreven, en regelen zijn gesteld, waarnaar de onderscheidene deelen van het staatsligchaam in beweging gebragt en in nuttige orde gehouden worden, staat nergens geschreven, en blijkt het ook niet van elders uit den geest der grondwet, dat het niet de koning is die regeert, maar wel de ministers; dat die ministers de dienaren der Natie zijn, en als zoodanig aftreden, als zij het vertrouwen der vertegenwoordiging verloren hebben of missen. Althans men beweert in Frankrijk en Engeland, dat zulks het geval is met het bestuur, en het ontbreekt dan ook niet aan allerlei kuiperijen, waarbij alles behalve het staatsbelang wordt in het oog gehouden, om de ministeriele portefeuilles aan hen die op het kussen zitten, uit de handen te laten vallen, ten einde zich zelven op het kussen te plaatsen. Onlangs herinnerde de vorige minister van Frankrijk, *Molé*, dezer dagen, aan eene waarheid, die meer verdiende opgemerkt te worden; dan zou men ook regtvaardiger jegens hen wezen, die aan het roer van staat gesteld zijn. Hij zeide hoofdzakelijk, dat de bestendigheid van een ministerie niet bestond in het doen triomferen van eenig stelsel, maar in het behendig gebruik maken van alle omstandigheden die buiten en binnen 's lands voorvielen, en deze te doen strekken tot eer of tot voordeel aan een volk. Hij achtte het geen pligt voor een ministerie om van alle questien levensquestien te maken, en af te treden bij eene verwerping van een wetsontwerp. Het Fransche ministerie had, even als het Nederlandsche, tot meening omhelsd, dat de onderneming der spoorwegen door het rijk behoorde te geschieden. De commissie van onderzoek verklaarde er zich tegen; en desniettegenstaande heeft noch koning *Lodewijk Philips*, noch het ministerie, van oordeel geweest, dat er zake van aftreding ware. En omdat een financiele maatregel over hetzelfde ontwerp in Nederland wordt afgestemd, omdat het voor veelzijdige beschouwingen vatbare tarief of geene goedkeuring verwierf, zou de minister van financien hebben moeten aftreden? Men schijnt te vergeten, dat intusschen [illegible] moeijelijker te vinden, dan kundige en arbeidzame, voor geene juiste aanmerkingen doove staatslieden, die eene taak op zich willen nemen van bijzondere grootte, omvang en die een ruim tijdsverloop vordert om grondig bekend te zijn. Het gevolg van dat gedurig aftreden van ministers is, dat telkens als een bestuur aankomt, de tegenpartij er op uit is om het ministerie te doen vallen; de hoofdzaak wordt alzoo niet het staatsbelang, maar de portefeuille. Tegen die *manie* is bij ons gewaakt, door de ministers niet als dienaren der Natie, maar als raadslieden der kroon te beschouwen, die alleen 's konings vertrouwen en goedkeuring op hun werk behoeven; raden zij dezen tot verkeerdheden, dan is de Grondwet de aanwijzer aan het strafgerigt, waarvoor

de man, die het hoofd van den staat op den dwaalweg bragt, kan teregtgesteld worden. Gelukkig is het nog nooit zoo ver gekomen; en dat laat zich ook niet verwachten, Genoeg het doel der Grondwet werd bereikt; geen ambtsbejag door staatkundige systematische oppositie.

DE MAARSCHALK *SOULT*.

In een brief die uit Parijs aan de *Allgemeine Augsburger Zeitung* geschreven is, van den 27sten April gedagteekend, komt onder anderen het volgende omtrent den maarschalk *Soult* voor, de door den koning der franschen benoemde gezant bij de krooning der koningin *Victoria*,

„Nog altijd wil men weten, dat, in weêrwil van de bestaande breuk, de maarschalk *Soult* door koning *Lodewijk Philips* in reserve wordt gehouden om den graaf *Molé*, zoo de nood het vereischte, als eersten minister te vervangen, *Soult* is reeds van vroeger tijd bekend; hij dient slecht een enkelen meester: het gezag. In 1814 gaf hij, de eenige onder alle de maarschalken, zich onvoorwaardelijk aan de *Bourbons* over, hij stond de uitgewekenen voor, gaf hun rangen in het leger, en bewerkte de oprigting van het monument te Quiberon, ter eere van de gevallene emigranten. Zijn adjudant *Brun de Villaret*, die sedert de Julij omwenteling, Pair van Frankrijk is, en in naauwe bloedbetrekking staat met den graaf *Bruges*, stond uit laatstgemelden hoofde ook in betrekking met *Monsieur* (later *Karel X*). in wiens inzigting de voor de toekomst werkende maarschalk *Soult* geheel was doorgedrongen. Gedurende de Honderd Dagen ging *Soult* als minister van oorlog tot *Napoleon* over, en *Fouché*, die hem haatte en te gelijker tijd beducht voor hem was, zettede hem op de lijst der bannelingen. *Monsieur* bleef hem echter toegenegen, ofschoon *Lodewijk XVIII*, juist daarom, ten hoogste afkeerig van hem was. Onder de regering van *Karel X* zag men den grijzen en magtigen maarschalk *Soult* in kerken en bij processien, als den eenigen fakkeldrager onder de maarschalken. Het kwam toenmaals tusschen hem en den maarschalk *Macdonald*, zijnen ambtsbroeder en zelfs tot een vrij hevige twist over het niet volgen der processien door laatstgenoemden. Toen de Julij ordonnantien verschenen, begaf de maarschalk *Soult* zich op weg naar Parijs voornemens om op het nadrukkelijkste het koninklijk gezag te handhaven; maar tot zijne niet geringe verwondering liepen de zaken geheel anders uit: de minister van oorlog (*Bourmont*) was in Algiers en de *de Polignac* was tijdelijk met de portefeuille van het departement belast, zoodat hij geen den minsten invloed op de militaire zaken had. Met eene voorbeeldige vaardigheid bood *Soult* zijne diensten aan de opkomende heerschappij aan; in de verwachting van eenen algemeenen engelschen oorlog sloot hij zich aan de clubs aan, in welke hij de vonken van veroveringszucht aanblies: toen echter de clubs van de burgerregering moesten onderdoen, werd de maarschalk *Soult* de man van *Lodewijk Philips* en rigtte, door eene ten toon spreiding van ware veerkracht, een leger waarop die Monarch kon bouwen. Toen tastte de heer *Dupin* hem in de kamer van afgevaardigden, in vereeniging met de doctrinairen aan, als op den oorlog bedacht zijnde en alle kredieten van zijne budgets aanmerkelijk overschrijdende. Van de advokaten en doctrinairen, dien hij een doodelijken haat toedraagt, wilde hij van dat oogenblik af aan nooit meer iets weten; later verbond hij zich met den heer *Thiers* omtrent den gelijktijdigen val van de zuinige tiers-partij in de kamer en van de doctrinairen in het ministerie. Maar *Thiers* bleef hem niet getrouw. Daarna geraakte hij in onmin met den Koning, uit ongeduld over den duur des vredes, en uit misnoegen over den niet doorgegaanen verkoop van zijn schilderijen-kabinet. Hij sloot zich vervolgens aan de oppositie tegen het doctrinaire ministerie aan en wierp zich in de armen van de tiers-partij en op nieuw in die van den heer *Thiers*. Thans heeft het den schijn, als of de maarschalk weder den zetel van het opperste gezag naderbij komt. — In dezen man, zou de stof voorhanden zijn tot eenen *Wallenstein*; maar hij is in de hedendaagsche staatkunde niet op zijne plaats.

☞ Het *Journal des Débats* van den 25 Mei ll., behelst de volgende hoogstzonderlinge advertentie:

» *Des circonstances majeures forcent une*
» *jeune demoiselle richement dotée à se*
» *marier de suite. S'adresser à Mme. St.-*
» *Marc, rue Cadet. 18. (Affr.)*

Dat wil zeggen:

» *Gewigtige omstandigheden nopen eene jonge Jufvrouw, met een rijk huwelijksgoed, om zich onverwijld in den Echt te begeven. — Adres bij Mevrouw* St. Marc, *Rue Cadet, No. 18 (Brieven franco)*"

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 28sten dezer, de Nederl. Sloep *Dolphijn*, Kapt. G. Ellert, van Coronie, hebbende 4 dagen reis; Passagier: Mejufvrouw Bergt Broekman en een Bediende.

UITGEKLAARD.

Den 27sten, het Schip *Wilhelmina en Maria*, Kapt. J. C. Atkes, naar Amsterdam; lading: 392 vaten Suiker, 116 balen schoone- en 1 dito vuile Katoen, 7 vaatjes Tabak en 4 stukken Hout.

Idem, de Nd. Am. Brik *Amazon*, Kapt. Wm. Grever, naar Gloucester; lading: 250 vaten Malassie.

Advertentien.

De Administrateur van Financien, zal onder de nadere goedkeuring van den Heere Gouverneur Generaal *ad interim* der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, aan de minst inschrijvenden besteden, de levering van *vier* stuks zoogenaamde *ZEEKORJALEN*, op de konditien en voorwaarden, en volgens de nadere beschrijving dier vaartuigen, welke voor de gegadigden ten lokale der Financieele Administratie ter *visie* liggen, en alwaar de verzegelde inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen tot Maandag den 6den Augustus aanstaande, des morgens ten *negen* uren.

Paramaribo, den 30 Julij 1838.

De Administrateur voornoemd,
Ch. L E E R S.

De Heer J de BROUWER door de *Commissie van Geneeskundig onderzoek en toevoorzigt*, als Stedelijke Heelmeester in deze Kolonie geadmitteerd zijnde, zoo wordt hiervan bij deze aan de belanghebbenden kennis gegeven.

Paramaribo, den 30 Julij 1838.

De Scriba der Commissie voornoemd,
JOHS ABRAHAMSZ.

(29540) De ondergeteekende voornemens zijnde, binnen kort deze Kolonie te verlaten, biedt hare overig WINKELWAREN voor *inkoops-prijs, à Contant* te Koop aan: — en verzoekt mits deze al degenen welke eenige vorderingen aan haar en vooroverledenen Echtgenoot hebben, hunne Rekeningen in te zenden, om na accoord bevinding betaling te erlangen; — alsmede diegenen die aan haar verschuldigd zijn, betaling te komen presteren, daar zij anders hoe ongaarne ook, verpligt zal zijn de nalatigen in regten te doen vervolgen.

Paramaribo, den 29 Julij 1838.

Wed J. D. WITT,
Geb. Kreie.

(29558) De ondergeteekenden verzoeken dringend alle de geene die aan hun verschuldigd zijn tot ultimo December 1836, te willen admitiveren, daar zij anders genoodzaakt worden de nalatigen ter vervolging over te geven.

Paramaribo, den 26 Julij 1838.

DEGENHARD & KRAMER.

(29547) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal Donderdag den 2den Augustus, 's namiddags om 4 uren verkoopen:

De *NALATENSCHAP* van wijlen den WelEdele Gestrengen Heer A. QUIST-HOUDT.

(29548) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal Vrijdag om 9 uren verkoopen:

PROVISIEN; STUKGOEDEREN: een CHAIS en PAARD, en een HENGST.

Voorts: Eene CALECHE met twee PAARDEN en TUIGEN; aankomende wijlen den Heer Generaal van HEECKEREN. — Zijnde dezelve in de Stal ter Gouvernements-huize te bezigtigen.

(29557) De Weduwe J. J. DUNCAN geb. POMMERESSCHEN, heeft tot haren *Generalen Gemagtigden* benoemd den Heer H. F. WESENHAGEN, ten wiens huize zij tevens haar *Domicilium Citandi et Executandi* kiest.

Paramaribo, den 28 Julij 1838.

(29559) Aangebragt met de laatste gearriveerde Schepen en te bekomen in het Pakhuis van

DEGENHARD & KRAMER:

Boter, Zoetemelksche-, Komijne- Limburger- en Zwitsersche Kazen, Westphaalsche Hammen, Rookvleesch, Paterstukken, Brunswijksche Worst, gerookte Ossentongen, vaatjes Worst, Saucijsjes, Rolpens, Tongen, Paling, Haring en Zoutevisch, Anchovis, Ossenhaasjes in vaatjes, gezouten Vleesch, dito Spek en gerookt Spek in kwart tonnen, Trommels Tafelbeschuit, Utrechtsche Theerandjes, Banket- en Suikergoed in soorten, Rozijnen, Corenten, Peeren, Appelen, Vijgen, Amandelen, Pruimen, bruine- en witte Sago, Candij Suiker, Olijven, Augurken, Tuinboontjes, Duperwten, Peultjes, enz. in Stoopen, groene en Capucijner Eerwten in Pullen en Zakjes, Oost-Indische Gember, fijne Likeuren in soorten, extra fijne Wijnen in heele- en halve oxhoofden, Kistwijn, fijne Wijnen, Princesse Bier in Oxhoofden, Tonnen en bij de Mand, Seltserwater, Jenever, witte en Cognac Brandewijn, Bessengenever.

Tabak in doozen en Ponden, Sigaren, Heyzan-, Joosjes en Congo Thee, Sla Olie, Azijn in Pullen, Patent en Lijn Olie, drie Zaks vaten Haver, Gort en Hollandsche Blom, diverse KRAMERIJEN, STUKGOEDEREN en veele GOEDEREN meer.

Paramaribo, den 26 Julij 1838.

Schepen in Lading.

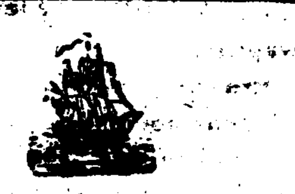

Naar Amsterdam:

Het gekoperd Tweedeks Brikschip *Phœnix*, Kapt. H. L. Kaijzer. — Adres bij L. D. J. van Bommel Recommandeerd deszelfs Bodem aan Heeren Planters en Koopliedenter inlading van KOFFIJ, KATOEN en CACAO. Is voorzien van eene Polis. — Sluit 22 Augustus.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip *Catharina Anna Helena*, Kapt. F. H. Zeijlstra. — Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het gekoperd Schooner Brikschip *de Snelheid*, Kapt. C. Wessels. — Adres bij L. D. J. van Bommel. Sluit 22 Augustus.

Het genagelde Schooner Kofschip *Antonia*, Kapt. E. Speelman. — Adres bij J. L. Gallée.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip *Sophia Cicilia*, Kapt. J. C. Radeloff. — Adres bij C. J. Leijsner.

Het Gekoperd Tweedeks Fregatschip *Harmonie*, Kapt. Boy Jansen. — Adres bij J. F. Favereij. — Sluit 14 Augustus.

Naar Rotterdam en Middelburg:

Het gekoperd Bregantijnschip *de Koophandel*, Kapt. Frans Pepken. — Adres bij Leijsner en Scheffer. Sluit 6 Augustus.

Naar Rotterdam:

Het gekoperd Kofschip *Henriette*, Kapt. J. C. Willems. — Adres bij Gebroeders Reelfs.

Ter Drukkerij van FUCHS & CAMPS.